

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Aleše Korejtky ve věci

žalobců: a) X, narozený X
                                  bytem X
                                  b) X, narozená X
                                  bytem tamtéž

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČO 708 92 822
                                  sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2025, č. j. KUPA-23133/2025/134/2024/OMSŘÚP/Es-3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V dané věci se soud zabývá nesouhlasem žalobců s pokutou, která jim byla stavebním úřadem v přestupkovém řízení uložena za to, že jako stavebníci provedli stavbu v rozporu se stavebním povolením.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

I. Podstata a vývoj věci, napadené rozhodnutí

2. Shora označeným rozhodnutím, u kterého v průběhu soudního řízení došlo k opravě spisové značky a čísla jednacího, žalovaný zamítl odvolání žalobců, částečně doplnil o další vymezení účastníků, a ve zbývajících částech k odvolání žalobců potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, stavebního úřadu (dále jen „*správní orgán I. stupně*“ či „*stavební úřad*“) ze dne 25. 9. 2024, č. j. MmP 128531/2024. Tímto prvostupňovým rozhodnutím, třetím v řadě, byla žalobci a) uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a žalobkyni b) ve výši 2 000 Kč za přestupek uvedený v § 178 odst. 2 písm. g) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a povinnost nahradit náklady řízení, každému ve výši 500 Kč.
3. Shora označeného přestupku se měl každý z žalobců jako společní stavebníci, stručně a zjednodušeně řečeno, dopustit tím, že v době od května do září 2022 provedli novostavbu rodinného domu v X v rozporu se stavebním úřadem vydaným společným povolením. Rozpor spočíval v tom, že novostavba rodinného domu byla založena a na úrovni prvního nadzemního podlaží provedena v rozporu se schválenou projektovou dokumentací, přičemž rozpor spočíval v otočení celé stavby domu o 90 stupňů.
4. Stavební úřad ve věci přestupku zahájil s žalobci řízení a postupně vydal celkem tři rozhodnutí s uložením pokut(-y). K odvolání žalobců žalovaný podvakrát rozhodnutí stavebního úřadu zrušil. Při třetím rozhodnutí stavebního úřadu bylo odvolání žalobců zamítnuto. Byly uloženy pokuty 5 000 Kč a 2 000 Kč.
5. Ve třetím odvolání žalobci namítali, že označení účastníků je uvedeno na nesprávném místě výroku. Napadené rozhodnutí o 30 stranách je příliš obsáhlé a nelze se v něm orientovat. V novém projednání byly zjištěny skutečnosti, které se v rozhodnutí neobjevily. Žalobci setrvali na tom, že svědkům byly stavebním úřadem kladeny kapciózní otázky. Konečně odkázali na námitky v dříve podaných odvoláních.
6. Žalovaný shora označeným rozhodnutím odvolání žalobců nevyhověl. Ve výrokové části rozhodnutí provedl změnu tak, že zopakoval označení žalobců – přestupců. Žalovaný zrekapituloval průběh celého přestupkového řízení, přičemž konstatoval, že vady, které dříve vytknul rozhodnutím stavebního úřadu, byly napraveny. Doplněny a nově posouzeny byly okolnosti míry zavinění přestupců, byly rovněž zohledněny jejich majetkové poměry. Ujasněn byl rozsah zmocnění k zastupování přestupců a zpřesněny byly úvahy o výši uložených pokut. K odvolacím námitkám uvedl, že skutkový stav byl řádně zjištěn, obsáhlost odůvodnění není na překážku přezkoumatelnosti. Nesouhlasil s námitkami vznesenými k výsledku svědků. Odmítl požadavek, že by se žalobcům mělo dostávat poučení „šitého na míru“. Zavinění přestupců bylo řádně zjištěno a vyhodnoceno. Nebylo postupováno dle konceptu objektivní odpovědnosti, jak tvrdí žalobci.

II. Žaloba a její obsah

7. Žalobci proti zamítavému a nepodstatně měnícímu rozhodnutí žalovaného podali společnou žalobu, kterou se domáhali jeho zrušení. Namítali, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Rovněž tvrdili, že spáchání přestupku jim nebylo prokázáno, což opírali zejména o tvrzený nedostatek jejich zavinění. Taktéž nesouhlasili se závěrem, že stavba byla smluvní stavební firmou zahájena po dohodě s investory, tedy s žalobci.
8. Dále uvedli, že žalovaný jako odvolací orgán rozhodnutí prvního stupně nepřezkoumal v rozsahu všech dovolacích námitek. Ohradili se též proti vedení výsledku dvou svědků.

9. Konečně zopakovali, že stavební úřad jim neposkytl dostatečnou součinnost, neboť jim při provádění procesních úkonů odmítl dát přiměřené poučení o právech a povinnostech.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Uvedl, že k zamítnutí odvolání žalobců přistoupil poté, co stavebnímu úřadu při vrácení věci opakovaně uložil odstranit vytýkaná pochybení, k čemuž došlo. Zdůraznil povinnost uvedenou v § 152 stavebního zákona, která míří právě na stavebníka. Zopakoval předpoklady pro naplnění subjektivní stránky přestupku, tedy zavinění přestupců. Oba přestupci byli stavebníky od počátku řízení před stavebním úřadem a později při realizaci stavby činili různé kroky související s prováděním stavby.
11. Žalovaný nesouhlasil s tím, že by v řízení nebyly vypořádány veškeré námitky žalobců. Odmítl namítané vady při provádění výslechu svědků a taktéž nepřisvědčil požadavku žalobců na jimi vyžadované řádné poučení, resp. jeho nedostatek.

IV. Přezkum věci soudem

12. Žaloba byla podána včas, a to osobami oprávněnými – uznanými vinnými ze spáchání přestupku.
13. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s.
14. Žaloba není důvodná.

IV.a Obecná východiska soudního přezkumu v této věci

15. Pro účely soudního přezkumu platí, že napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy stavebního úřadu, tvoří jeden celek.
16. Soud taktéž úvodem soudního přezkumu uvádí, že pokud bude mít za to, že úvahy správních orgánů, vypořádání námitek žalobců a odpovídající odůvodnění rozhodnutí jsou správná a v souladu se zákonnou úpravou, tak na tato může odkázat. Nebude tedy třeba, aby bylo opětovně a obsáhle reagováno na námitky žalobců, které se z převážné části nesou od samého zahájení přestupkového řízení.
17. Platí zásadně rovněž úvaha, že samotné rozhodnutí a posléze jeho odůvodnění, jež je v rozporu s náhledem a osobním přesvědčením žalobců, nemusí v důsledku znamenat, že je nezákonné a zkracuje je na jejich právech.
18. V této konkrétní věci, kde bylo od počátku řízení všem zainteresovaným zřejmé, že stavba není prováděna v souladu se společným (územním a stavebním) povolením, a tudíž k přijetí závěru o spáchání přestupku bylo podstatné více méně především zjištění míry zavinění žalobců, je soudu s podivem, že vznikla až tak komplikovaná kauza. Správní řízení do právní moci trvalo bezmála dva roky a prvostupňové rozhodnutí je koncipováno na 33 stranách.
19. Z žaloby, vyjádření žalovaného i z obsahu správního spisu se podává řada nesporných závěrů o skutkovém stavu. Žalobce a) a žalobkyně b) jako stavebníci zastoupení společností A-styl atelier, s.r.o. podali dne 30. 3. 2020 žádost o vydání společného povolení na stavbu rodinného domu. Jako zhotovitel je označena společnost A – dům, s.r.o. Stavební záměr byl

úřadem schválen. Oznámení o zahájení stavby je datováno dnem 22. 4. 2022, a to společností A-styl stavby, s.r.o. Žalobci sami v žalobě konstatují, že ještě před zahájením stavby začali uvažovat o tom, že by bylo vhodnější stavbu pootočit. Stavba byla zahájena bez obstarání změny povolení.

IV.b K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí a vypořádání odvolacích námitek

20. Námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí soud nepřisvědčuje. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může obvykle spočívat v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů pro rozhodnutí. Sami žalobci uvádějí, že se má jednat o nedostatek důvodů. Soud s tímto nesouhlasí, neboť rozhodnutí stavebního úřadu i žalovaného jsou velmi podrobná a vyjadřují se k veškerým okolnostem přezkoumávaného případu. Pokud žalobci v žalobě reagují na závěry uvedené v napadeném rozhodnutí a vedou s nimi polemiku, tak je to právě projevem toho, že z rozhodnutí jsou schopni čerpat závěry, ke kterým správní orgány ve svých úvahách došly. Pokud by soud měl snad za žalobce v textu žaloby nalézt ony chybějící přímo nevyřčené důvody, tak lze toliko dovozovat to, že žalobci tvrdí nedostatek důvodů ve vztahu k závěru o jejich zavinění. Nesouhlas se závěry rozhodnutí však nelze zaměňovat s nedostatkem důvodů.
21. Nepřezkoumatelnost nemůže být projevem nenaplnění subjektivní představy žalobců o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale je objektivní překážkou, která správnímu soudu znemožňuje přezkum. To se však netýká souzené věci. Napadené rozhodnutí neobsahuje ani takové závažné vady, které by soudu přezkum znemožnily.
22. Žalobcům lze dát za pravdu v tom, že především rozhodnutí stavebního úřadu je velice obsáhlé, podrobné, popisné a místy obsahující doslovné citace výpovědí či doslovný přepis obsahu listin a důkazů. Podobný postup zhoršuje přehlednost a srozumitelnost rozhodnutí. Na uvedenou skutečnost zčásti bez zásadní následné reakce poukázal i žalovaný ve svém prvním rozhodnutí.
23. Opisování, přítomnost nadbytečných pasáží či neúnosná rozsáhlost popisné část rozhodnutí však nemohou samy o sobě založit jeho nepřezkoumatelnost (rozsudek NSS ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, bod 35). Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) jsou odstupná na www.nssoud.cz. Nadto správní řád, podle něhož bylo postupováno, neobsahuje obdobu výslovného zákazu uvedeného postupu tak, jako § 157 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád.
24. Žalobci převážnou podstatu argumentace vyčerpali na to, že správní orgány nezjistily řádně jejich zavinění. V samotné žalobě pak již výslovně a jasně neuvedli, které jejich námitky měly zůstat nevypořádány. Nesouhlas s přijatým závěrem neznamená nevypořádání námitek. Soud po prostudování celého obsahu správního spisu, a především podání žalobců, nezjistil, že by žalovaný opominul vypořádat nějakou z námitek žalobců tak, že by to mělo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
25. Jestliže žalovaný v rozhodnutí uvádí, že předchozí námitky žalobců byly vypořádány v dřívějších fázích řízení, tak je třeba přihlídnout k tomu, že třetí rozhodnutí stavebního úřadu, potvrzené žalovaným, obsahuje ve svém textu právě veškeré dříve přijaté závěry správních orgánů. Nelze tak hovořit o absenci důvodů rozhodnutí. Soud poznamenává, že v rozhodnutí se objevují nepřesnosti, které plynou ze smísení pojmů objektivní stránky

přestupku a citaci přejatých závěrů o objektivním zavinění u daného druhu přestupku. K tomu se soud vyjádří níže.

IV.c K prokázání spáchání přestupku – zavinění žalobců

26. V přestupkovém řízení bylo od počátku bez pochybností zřejmé, že stavba byla nejprve zaměřena a později i zahájena jako otočená o 90 stupňů oproti dokumentaci schválené ve společném povolení. Tím je naplněna formální část objektivní stránky přestupku uvedeného v § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona. Námitky k materiální stránce, tedy k míře společenské škodlivosti, nebyly v řízení vzneseny. Stavební úřad se v tomto ohledu vyjádřil dostatečným způsobem. K uvedenému postupu při zahájení zhotovení stavby patrně došlo jak při vědomí stavebníků, tak zhotovitele stavby (viz níže).
27. Ustanovení § 178 odst. 2 písm. g) stavebního zákona zní: „*Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako stavebník **dopustí přestupku tím, že provede stavbu v rozporu se stavebním povolením nebo společným povolením, veřejnoprávní smlouvou, oznámeným certifikátem autorizovaného inspektora, opakovaným stavebním povolením anebo s dodatečným povolením stavby.***“
28. Podle § 152 odst. 1 věta první téhož zákona platí, že „***stavebník je povinen dbát na řádnou přípravu a provádění stavby;** tato povinnost se týká i terénních úprav a zařízení. Přitom musí mít na zřeteli zejména ochranu života a zdraví osob nebo zvířat, ochranu životního prostředí a majetku, i šetrnost k sousedství.*“
29. Podle § 2 odst. 2 písm. c) téhož zákona „***se stavebníkem rozumí osoba, která pro sebe žádá vydání stavebního povolení nebo ohlašuje provedení stavby, terénní úpravy nebo zařízení, jakož i její právní nástupce, a dále osoba, která stavbu, terénní úpravu nebo zařízení provádí, pokud nejde o stavebního podnikatele realizujícího stavbu v rámci své podnikatelské činnosti; stavebníkem se rozumí též investor a objednatel stavby***“
30. K otázce vyhodnocení subjektivní stránky přestupku žalobců – stavebníků jako fyzických osob je třeba vycházet z ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ze kterého plyne, že „***k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.***“
31. Soud má za to, že stavební úřad a posléze i žalovaný se správně zabývali zaviněním a jeho mírou na straně obou žalobců. Správní orgány učinily správná zjištění k zavinění přestupců. Úvahy stavebního úřadu a posléze žalovaného k zavinění žalobců nejsou zjevně excesivní ani mylné. Lze mít výhrady toliko k tomu, že v části odůvodnění, zejména stavebního úřadu, patrně dílky využití části závěrů z obdobné věci v judikatuře NSS (rozsudek ze dne 9. 1. 2020, č.j. 8 As 219/2017-66) je nesprávně zmíněno, že stavebník nese objektivní odpovědnost za legální provedení stavby vždy. V nyní souzené věci se však nejedná o stavebníka právnickou osobu (nesoucí objektivní odpovědnost s možností liberace), nýbrž o osoby fyzické, u kterých je třeba zavinění zkoumat. Podmínku zjistit míru zavinění, a to alespoň na úrovni nedbalosti, obě rozhodnutí splňují.
32. Již shora soud uvedl, že žalobci si byli vědomi toho, že stavba byla od počátku prováděna v rozporu s obsahem prvně vydaného společného povolení. K tomu sami žalobci tuto okolnost popsali tak, že se již před zahájením stavby rozhodli, že by bylo vhodnější stavbu pootočit. Je tak zřejmé, že k otočení stavby nemohlo dojít zcela bez vědomí stavebníků a

toliko z vůle stavební firmy jako zhotovitele stavby. Právě naopak. Tuto skutečnost je pak možné vzít za výchozí bod úvah při zjišťování zavinění žalobců.

33. Ze správního spisu se podává, že zejména žalobce a) komunikoval o možné změně stavby jak se zhotovitelem, tak se stavebním úřadem. Je rovněž nesporné, že oba žalobci měli vůli situaci řešit, neboť dne 19. 10. 2021, tedy ještě před zahájením stavby, zmocnili společnost A-styl atelier, s.r.o. (dále též „zmocněnec“), aby zajistila souhlas se změnou stavby před dokončením. Ve správním spise je pak založena násobná e-mailová korespondence mezi žalobcem a) a zmocněncem, ve které se řeší otázky spojené se změnou stavby před dokončením. Z korespondence se podává, že žalobce a) měl zcela jistě zájem na tom, aby stavba včetně změny byla prováděna legálním způsobem. Což se však v závěru, míněno při zahájení stavby, zcela nezdařilo. Z obsahu správního spisu se podává, že stavebníci mínili po zhotoviteli požadovat další změny stavby domu (např. změny střechy), což vyvolávalo potřebu dalších zásahů do projektové dokumentace potřebné k předložení žádosti stavebnímu úřadu. Zde je možné nalézt část důvodů pro jisté komplikace při podávání žádosti o změnu stavebnímu úřadu. V těchto souvislostech je možné postup zhotovitele a posléze i stavebníků považovat ve vztahu ke stavebnímu úřadu za liknavý.
34. Z rozsudku NSS ze dne 20. 5. 2010, č.j. 7 As 17/2010-101, který rovněž citoval správně stavební úřad plyne, že *„postup podle § 118 stavebního zákona z roku 2006 (žádost o změnu stavby před dokončením) lze použít pouze tak, že stavebník nejprve získá povolení ke změně stavby před jejím dokončením a teprve pak změnu stavby skutečně provede.“*
35. V této věci je správný závěr správních orgánů, že zavinění žalobců bylo prokázáno, a to minimálně ve formě vědomé nedbalosti ve smyslu § 15 odst. 3 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Úmyslné jednání žalobců prokázáno nebylo, ani jim není kladeno za vinu. Výsledkem je pak spíše symbolická výše uložené pokuty s možnou horní hranicí až 500 000 Kč. Žalobci vznik důvodů pro nastalou situaci směřovali na jistou liknavost zhotovitele, kterého zmocnili k zajištění změny stavby před dokončením. Tímto soukromoprávním ujednáním se však nemohli jaksí ani do budoucna zprostit své odpovědnosti řádného provádění stavby uložené v ust. § 152 odst. 1 stavebního zákona. Jak zhotovitel, tak případně i jiná autorizovaná osoba mohla být (§ 181 stavebního zákona) samostatně trestána za totožný skutek. V dané věci tak došlo k tomu, že stavba rodinného domu byla zahájena a žalobci jako stavebníci neměli k dispozici rozhodnutí o změně stavby před dokončením. Této situace si mohli být bez potíží vědomi, přičemž ani nebylo v řízení zjištěno, že by byli zhotovitelem před zahájením stavby ujištěni, že rozhodnutí bylo vydáno.
36. Stavební úřad veden žalovaným a posléze i žalovaný vcelku správně rozlišili možnou míru odpovědnosti obou žalobců – stavebníků. Bylo zřejmé, že převážnou většinu komunikace jak se zhotovitelem, tak i stavebním úřadem vedl žalobce a). Ze správního spisu však nevyplynulo, že by žalobkyně b) o nelegálním postupu při zahájení stavby či později nebyla jakkoli informována. Měla povědomí o tom, že stavbu mínili otočit, později podepsala plnou moc zmocněnci pro jednání se stavebním úřadem. Míru její informovanosti plynoucí od žalobce a) lze stěží hodnotit, nicméně následně byla například přítomna též na staveništi a měla tak jako stavebník mít zájem na tom, aby byla informována, zda stavba má řádné povolení. O to více to platí v situaci po přijatém rozhodnutí o otočení, které vyvolalo nutnost úpravy projektové dokumentace a nutný postup dle § 118 stavebního zákona.

37. Soud si je zcela jistě vědom toho, že výstavba rodinného domu není jednoduchou a nekomplikovanou věcí. Žalobci se pro výstavbu rozhodli, a proto bylo na nich, aby postupovali tak, jak zákon ukládá. Nelze slovy žalobců přenášet odpovědnost na zhotovitele, neboť je vysoce pravděpodobné, že pokyn k zahájení stavby museli dát právě stavebníci jako její investoři. Soud shora uvedl, že se nejednalo o zcela svévolný postup zhotovitele v rozporu s pokyny stavebníků. Stavebníci si museli být při zahájení stavby vědomi toho, že není postupováno legálně.

IV.d K výsledku svědků a obsahu poučení daného přestupcům

38. Námitka nezákonně vedeného výsledku svědků P. a D. stavebním úřadem není důvodná. V průběhu výsledku těchto osob zmocněnec žalobkyně b) vznášel námitky, které dle soudu spíše komplikovaly průběh řízení a k ničemu dobrému nepřispěly.
39. Oba shora označení svědci, kteří v průběhu zhotovování stavby vystupovali jako tzv. stavební dozor či konzultant stavebníků, byli vyslýcháni především ke stanovení míry zavinění žalobců. Soud již shora uvedl, že samotný fakt otočení stavby při jejím založení o 90 stupňů oproti povolením schválené dokumentaci byl více méně všem zainteresovaným nepochybný. Tedy přímé kladení otázek k možným okolnostem, důvodům či pokynům k otočení stavby nelze považovat za kapciózní či sugestivní postup, jak tvrdí žalobci. Uvedení svědci, jako osoby stavebně odborně zdatné, byli opakovaně přítomni kontrolám na staveništi, k čemuž si zcela jistě měli zajistit (ověřenou) podkladovou stavební dokumentaci. Není na místě se vyjadřovat tak, že o otočení stavby nevěděli. Konečně v průběhu výsledku se oba svědci vyjádřili tak, že si otočení stavby byli vědomi.
40. Postup stavebního úřadu tak v zásadě chybný nebyl. Výzva svědkovi, ať stručně vylicí, co o věci ví, případně ať uvede, zda má informace o tom, jak byla stavba prováděna, či zda ví o tom, že stavba byla zahájena jako otočená v rozporu se společným povolením, by cokoli zásadního do řízení stěží přinesla. Nadto, správní řád neobsahuje ustanovení obdobné § 128 odst. 3 občanského soudního řádu, které stanoví bližší (návodný) postup při zahájení a vedení výsledku svědků.
41. Též námitce o nesprávném poučení a nedostatku součinnosti nedává soud za pravdu. Poučení bylo dáno žalobcům písemně s možností prostudování a seznámení se v běžném rozsahu. Soud nemá za to, že bylo povinností správních orgánů arbitrárně vybírat jen některá ustanovení zákona, která se k žalobcům jimi subjektivně nahlíženo vztahují. Naopak, právě za situace, kdy by poučení bylo neúplné, chybějící či nesprávné, mohlo by to způsobit nezákonnost rozhodnutí. Pojem přiměřenosti citovaný v § 4 odst. 2 správního řádu nelze vykládat tak, jak požadují žalobci. V samotném správním řízení nebyl konkrétní nedostatek (či přemíra) namítána, protože průběh řízení a postup ze strany žalobců rozhodně nenasvědčuje tomu, že by díky nesprávnému poučení byli kráceni na právech. Poučovací povinnost správních orgánů a zásada součinnosti nejsou koncepty existující samy o sobě a je třeba je vztahovat k reálnému průběhu správního řízení a k ochraně práv účastníků.

V. Závěr a náklady řízení

42. Na základě shora uvedeného soud uzavírá, že námitky žalobců nejsou důvodné. Soud v řízení neshledal ani jiné vady, ke kterým by byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti. K samotné výši uložených pokut přímé námitky vzneseny nebyly. Sami žalobci jsou si

vědomi toho, že jde o částky spíše symbolické. Zavinění bylo správně shledáno jak u žalobce a), tak i žalobkyně b). Uložené pokuty symbolického rázu tak jsou na místě.

43. Žaloba nebyla shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. O náhradě nákladů řízení mezi žalobci a žalovaným soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nebyli v řízení úspěšní. Žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách.

Pardubice, 28. leden 2026

JUDr. Jan Dvořák, v. r.
předseda senátu